

Catedrală

Samoila

Măi, Tuțea, bată-te norocul!
Mi-ai spus că timpul iute trece,
Să nu mă joc mereu cu focul
În care pulberea petrece.

Încerc să umplu orice clipă
Cu fel de fel de munci utile,
Ca să n-aud cum hăul țipă,
În ființa mea, cu voci copile.

Petale roz, pe albe pietre,
Se-mperechează în văzul meu,
De ce se-ntâmplă asta, Petre!
Și care e scopul, spune-mi, zău!

Hai, nu știi nici tu, nu știu nici eu,
De ce sărutăm o petală,
Poate că așa vrea Dumnezeu
Să vedem floarea catedrală.